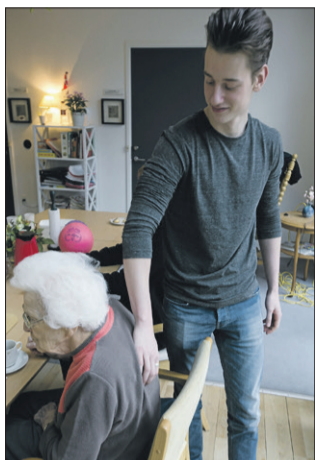

Anna og Ester er da dus med Xclass-drengene

GODE GERNINGER:

Drengene fra 10. klassecentret Xclass tog på plejehjem i en uge, hvor eleverne gør gode gerninger. Det blev et humorfyldt møde mellem to på 16 år, en på 85 og en på 92 år.

Frederik fik en fast tjans med at massere Annas skulder. Foto: Elmer Madsen

Af Per Vagnsø

SLAGELSE: Frederik Olsen og Gustav Bjerre Kofoed, 16-årige elever i 10. klassecentret Xclass, har været et par velkomne gæster på Plejecentret Smedegade i denne uge. Som et led i klassens projekt »Gør en god gerning«, har de to drenge blandt andre mødt Ester Sjøquist og Anna Lyndorff Andersen på henholdsvis 85 og 92 år, og det kom der megen gemytlighed ud af.

- Jeg tror, jeg kom til at sige De til Anna den første dag, men hun rettede mig, fortæller Gustav.

- Ja, jeg er kun én. Jeg vil ikke være flere, siger Anna.

- Og det virker forkeret med »De« i dag, konstaterer Ester.

De fire er i gang med et spil

ludo i et opholdsrum på plejecentret. Gustav påstår, at han vinder, og Anna siger, at hun snyder. Hun siger mange ting med et glimt i øjet, og drengene har vænnet sig til stilen. Når det klør på hendes skulder, rejser Frederik sig som på kommando for at træde til med lidt massage.

Ester og Anna har lidt forskellige erindringer om, hvordan det var med »De« og »du«, da de var unge. Anna sagde »De« til lærerne, mens Ester var dus med sine. På fornavn med lærerne, som Frederik og Gustav er vant til, var de dog aldrig.

» Jeg tror, de var gladere dengang. Nu sidder vi med telefonen eller iPad og kigger dårligt nok på hinanden.

Frederik Olsen, 16-årig på besøg på plejehjem

Frederik går efter at blive skuespiller (Anna: - Du ligner også sådan én), mens Gustav styrer efter et eller andet i reklamebranchen. De unge nutildags skal jo uddannes, uddannes og uddannes.

Ud af 7. klasse

Både Anna og Ester kom »i huset«, da de som alle andre dengang gik ud af skolen efter 7. klasse. Ellers skulle man på efterskole eller have en lærerplads.

- Jeg tror, det er lidt lettere at være ung nu. Vi skulle absolut have læreplads, og hvis pigerne ikke skulle noget særligt, kunne vi jo komme »i huset«, beretter Ester.

Gladere dengang

- Jeg tror, de var gladere dengang. Nu sidder vi med telefonen eller iPad og kigger dårligt nok på hinanden, erkender Frederik. Uopfordret!

- Hvorfor vi gør det? Jeg

Anna Lyndorff Andersen er ikke tilbageholdende med friske bemærkninger til de unge gæster på plejecentret. Foto: Elmer Madsen

tror, man hele tiden venter på noget, lyder Gustavs bud. Ester har slet ikke telefon længere. Det er der ingen grund til, for børnene kommer jo og besøger hende på plejecentret.

Fællessang og trylleri

Sådan går snakken, når generationerne mødes, når de altså ikke er sammen til fællessang. Gustav og Frederik viser også, at de kan trylle, og de lytter gerne til damerens historier fra dengang, det var før.

- Og jeg talte med en anden i går, der var døbt, konfirmeret og gift i samme kirke. Man kommer tilbage i tiden på en eller anden måde, har

Frederik noteret sig. Og damerne nyder de unges selskab. Anna:

- De er ligesom, de skal være, og de bliver aldrig anderledes.

Ester:

- De er gode nok, og så er det noget nyt og spændende, at de er her.

» Drengene skal ikke sige De til mig. Jeg er kun én. Jeg vil ikke være flere.

Anna Lyndorff Andersen, 92-årig beboer på plejehjem

Brætspil er ikke rigtig noget, drengene Frederik Olsen og Gustav Bjerre Kofoed dyrker til daglig, men det gjorde de sammen med Ester Sjøquist og Anna Lyndorff Andersen på Plejecentret Smedegade. Foto: Elmer Madsen